

Ang Basahon ni Daniel - Numero Baynte-Siete

Laing Tinagong Damgo

Jeff Pippenger

2023-12-22

Ang ikaduhang damgo ni Nabucodonosor nagtimaan sa “panahon sa katapusan,” sa dihang duha ka hut-ong sa mga magsisimba gitawag sa pag-anhi ug pagsusi sa “pagdugang sa kahibalo” nga giablihan pag-usab niadtong 1798. Unya si Daniel giila usab nga si Belteshazzar, sa ingon nagaila kaniya ingon nga katawhan sa tugon sa Dios, kay ang pag-usab sa ngalan sa matagnaong paagi nagtimaan sa usa ka kalambigitan sa tugon. Giila ni Nabucodonosor nga si Daniel may presensya sa Balaang Espiritu, ug pinasikad sa iyang nangaging kasinatian uban kang Daniel, naghunahuna siya nga “walay tinago” nga makasamok kang Daniel, apan ang tinago niini nga damgo nakasamok kang Daniel.

O Belteshazzar, pangulo sa mga salamangkero, tungod kay nahibalo ako nga ang espiritu sa mga balaan nga dios anaa kanimo, ug walay tinago nga makapalisod kanimo, isugilon kanako ang mga panan-awon sa akong damgo nga akong nakita, ug ang hubad niini. Mao kini ang mga panan-awon sa akong hunahuna samtang anaa ako sa akong higdaanan; nakita ko, ug tan-awa, may usa ka kahoy sa taliwala sa yuta, ug daku ang iyang kahaboga. Mitubo ang kahoy, ug nahimong kusgan, ug ang iyang kahaboga miabut ngadto sa langit, ug makita kini hangtod sa kinatumyan sa tibuok yuta: maanindot ang iyang mga dahon, ug daghan ang iyang bunga, ug diha niini may pagkaon alang sa tanan: ang mga mananap sa kapatagan nanalipod sa iyang landong, ug ang mga langgam sa langit nagpuyo sa iyang mga sanga, ug gikan kaniya gipakaon ang tanang unod. Nakita ko sa mga panan-awon sa akong hunahuna samtang anaa ako sa akong higdaanan, ug, tan-awa, usa ka magbalantay ug usa ka balaan ang mikunsad gikan sa langit; Misinggit siya sa makusog nga tingog, ug miingon sa ingon niini, Putla ang kahoy, ug ibton ang iyang mga sanga, huloga ang iyang mga dahon, ug kataga ang iyang bunga: pahawaa ang mga mananap gikan sa ilalom niini, ug ang mga langgam gikan sa iyang mga sanga: Apan biyai sa yuta ang tuod sa iyang mga gamot, bisan pa nga ginapusán kini ug puthaw ug tumbaga, diha sa humok nga balili sa kapatagan; ug paunoga kini sa tun-og sa langit, ug ipaambit kaniya ang bahin uban sa mga mananap diha sa balili sa yuta: Ilisoa ang iyang kasingkasing gikan sa pagkatawo sa tawo, ug ihatag kaniya ang kasingkasing sa mananap: ug ipaagi kaniya ang pito ka panahon. Kining butanga pinaagi sa sugo sa mga magbalantay, ug ang pangayo pinaagi sa pulong sa mga balaan: aron mahibaloan sa mga buhi nga ang Labing Hataas naghari sa gingharian sa mga tawo, ug nagahatag niini kang bisan kinsa nga iyang buot, ug nagapahimutang ibabaw niini bisan ang labing ubos sa mga tawo. Kini nga damgo akong nakita, ako nga si Haring Nabucodonosor. Karon ikaw, O Belteshazzar, isulti ang hubad niini, kay ang tanang mga manggialamon sa akong gingharian dili makahimo sa pagpahibalo kanako sa hubad: apan ikaw makahimo; kay ang espiritu sa mga balaan nga dios anaa kanimo. Unya si Daniel, kansang ngalan mao si Belteshazzar, nakurat sa makadiyot, ug ang iyang mga hunahuna nakasamok kaniya. Nagsulti ang hari, ug miingon, Belteshazzar, ayaw itugot nga ang damgo, ni ang hubad niini, makasamok kanimo. Mitubag si Belteshazzar

ug miingon, Ginoo ko, hinaut nga ang damgo maanha sa mga nagadumot kanimo, ug ang hubad niini sa imong mga kaaway. Daniel 4:9–19.

Si Daniel “nasamok” tungod sa damgo ug sa hubad niini, kay nasabtan niya kon sa unsang paagi mahimong malisang si Nabucodonosor sa maong hubad; apan sa dihang giaghat siya ni Nabucodonosor sa pagsulti, gihatagan ni Daniel si Nabucodonosor ug usa ka pasidaan mahitungod sa umaabot nga paghukom. Ang maong pasidaan sa umaabot nga paghukom simboliko sa pasidaan sa unang manulonda nga miabot sa panahon sa katapusan, niadtong 1798.

Unya si Daniel, kansang ngalan mao si Belteshazzar, natingala sa sulod sa usa ka takna, ug ang iyang mga hunahuna nakasamok kaniya. Misulti ang hari ug miingon, Belteshazzar, ayaw itugot nga ang damgo, ni ang paghubad niini, makasamok kanimo. Mitubag si Belteshazzar ug miingon, Ginoo ko, hinaut nga ang damgo alang kanila nga nagadumot kanimo, ug ang paghubad niini alang sa imong mga kaaway. Daniel 4:19.

Si Daniel “natingala sulod sa usa ka takna.” Ang “takna” usa sa lima ka higayon nga ang pulong nga “takna” makita sa basahon ni Daniel, ug wala kini makita bisan asa pa sa Daang Tugon. Dinhi kini nagrepresentar sa yugto sa panahon nga si Daniel, nga nagrepresentar sa mga “maalamon” nga nakasabot sa pagdugang sa kajibalo, nangandam sa paghatag sa pasidaan sa nahaunang manulonda, nga nagpahibalo sa pag-abli sa hukom nga mapanukiduki niadtong Oktubre 22, 1844. Ang paghubad ni Daniel sa damgo naglakip, dili lamang sa pagpahibalo sa umaabot nga hukom, kondili usab sa usa ka tawag kang Nabucodonosor sa paghunong sa sala, nga nagrepresentar sa walay-katapusang ebanghelyo sa nahaunang manulonda. Ang “takna” ikapahimutang sa tagna sa panahon sa katapusan, niadtong 1798, sa dihang ang nahaunang manulonda misulod sa kasaysayan. Ang nahaunang manulonda misulod sa kasaysayan niadtong 1798, sa pagtapos sa “pito ka panahon” sa panimalos sa Dios nga gipahamtang batok sa amihanang gingharian, nga nagsugod niadtong 723 BC.

Kay kini mao ang mga adlaw sa panimalos, aron matuman ang tanang mga butang nga nahisulat. Apan alaut kadtong mga mabdos, ug kadtong mga nagapasuso, niadtong mga adlaw! kay adunay dakung kagul-anan sa yuta, ug kapungot ibabaw niining katawhan. Ug sila mangapukan pinaagi sa sulab sa espada, ug pagadad-on nga mga bihag ngadto sa tanang mga nasod: ug ang Jerusalem pagatunobtan sa mga Gentil, hangtud nga matuman ang mga panahon sa mga Gentil. Lucas 21:22–24.

Si Nabucodonosor pagapuy-on uban sa kasingkasing sa usa ka mananap sulod sa yugto sa panimalos sa Dios, nga gidala batok sa amihanang gingharian sa Israel, kay si Nabucodonosor mao ang hari sa amihanan. Giila ni Lucas ang maong mao ra nga yugto ingon nga “mga panahon” (“mga panahon sa mga Gentil”), sa porma nga plural, sa dihang iyang gimarkahan ang katapusang punto sa pagyatak sa Jerusalem.

Ug sila mangapukan pinaagi sa sulab sa espada, ug pagabihagon ngadto sa tanang mga nasod; ug ang Jerusalem pagatumban sa mga Gentil, hangtod nga matuman ang mga panahon sa mga Gentil. Lucas 21:24.

Sa basahon sa Pinadayag, ang mga panahon sa pagtamaktamak sa mga Gentil sa balaang puloy-anan ug sa panon yano lamang nga giila nga usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig, kay yano lamang kining nagapasiugda sa yugto sa paglutos sa kapapahan.

Apan ang sawang nga anaa sa gawas sa templo pasagdi, ug ayaw kini sukda; kay kini gihatag ngadto sa mga Hentil: ug ang balaang siyudad ilang pagatumban sa ilalum sa tiil sulod sa kap-atan ug duha ka bulan. Ug akong hatagan ug gahum ang akong duha ka mga saksi, ug sila managna sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw, nga nanagsul-ob ug sako. Pinadayag 11:2, 3.

Ang pasidaang mensahe nga gihatag ni Daniel kang Nabucodonosor nagrepresentar sa pasidaan mahitungod sa paghukom nga moabot. Ang pag-abot nianang pasidaang mensahe simbolikong gipahiluna sa 1798, nga mao ang panahon sa pag-abot sa unang manulonda aron mopahimangno mahitungod sa nagkaduol nga imbestigatibong paghukom. Ang gitagna nga paghukom batok kang Nabucodonosor nahitabo sa ikaduhang paggamit sa pulong nga “takna” sa kapitulo kwatro.

Kining tanan miabut ibabaw sa hari nga si Nebuchadnezzar. Sa katapusan sa napulo ug duha ka bulan naglakaw siya sa palasyo sa gingharian sa Babilonia. Misulti ang hari ug miingon, Dili ba kini ang daku nga Babilonia, nga akong gitukod alang sa puloy-anan sa gingharian pinaagi sa kusog sa akong gahum, ug alang sa kadunggan sa akong pagkahalangdon? Samtang anaa pa ang pulong sa baba sa hari, may tingog nga nahulog gikan sa langit, nga nagaingon, O hari nga si Nebuchadnezzar, kanimo kini gisulti; ang gingharian gikuha na gikan kanimo. Ug ikaw palagputon nila gikan sa mga tawo, ug ang imong puloy-anan mauban sa mga mananap sa kapatagan: pakan-on ka nila ug balili sama sa mga baka, ug pito ka panahon ang molabay ibabaw kanimo, hangtud nga maila mo nga ang Labing Hataas maoy nagagahum sa gingharian sa mga tawo, ug nagahatag niini kang bisan kinsa nga Iyang buot. Nianang maong taknaa natuman ang butang ibabaw kang Nebuchadnezzar: ug siya gipapahawa gikan sa mga tawo, ug mikaon ug balili sama sa mga baka, ug ang iyang lawas nabasa sa tun-og sa langit, hangtud nga ang iyang mga buhok mitubo nga sama sa mga balhibo sa agila, ug ang iyang mga kuko sama sa mga kuko sa mga langgam. Daniel 4:28–33.

Ang paghukom nga gitagna miabot gayud sa mismong “takna” nga gipatugbaw ni Nabucodonosor ang iyang kasingkasing ngadto sa pagkamapahitas-on. Ang mapaniidong paghukom nga gitagna miabot sa dihang nagsugod ang “takna” sa mapaniidong paghukom sa Dios.

Ang “takna” sa paghukom sa Dios niadtong Oktubre 22, 1844, nakapamugna ug duha ka mga hut-ong sa mga magsisimba, nga gihulagway ingon nga mga “manggialamon” ug mga “daotan” diha sa ikanapulog-duha nga kapitulo sa Daniel, ug nga gihulagway usab ingon nga “manggialamon” o “buangbuang” diha sa sambingay sa napulo ka mga ulay, ug nga gihulagway usab ingon nga kadtong mga gipakamatarong pinaagi sa pagtuo diha sa ikaduhang kapitulo sa Habakkuk, nga gitandi niadtong mga nagpakita sa mao rang kinaiya nga gipakita ni Nabucodonosor sa “takna” sa dihang miabut ang iyang paghukom.

Tan-awa, ang iyang kalag nga mapahitas-on dili matarong diha kaniya: apan ang matarong mabuhi pinaagi sa iyang pagtoo. Habakkuk 2:4.

Ang duha ka mga pundok sa matag usa sa tulo ka mga linya napadayag sa dihang miabut ang “takna” sa iyang paghukom niadtong Oktubre 22, 1844, nga mao ang gisimbolohan sa “takna” sa paghukom ni Nabucodonosor. Ang 1798 mao ang pagtapos sa “nahauna” nga kasuko sulod sa “pito ka mga panahon,” sa dihang ang kapapahan mihunong sa paglambo, kay siya gihatagan ug samad nga makamatay.

Ug ang hari magabuhat sumala sa iyang kabubut-on; ug siya magabayaw sa iyang kaugalingon, ug magapadaku sa iyang kaugalingon labaw sa matag dios, ug magasulti ug mga kahibulongang butang batok sa Dios sa mga dios, ug magmauswagon hangtod nga ang kapungot matuman: kay kadtong gitagana pagabuhaton. Daniel 11:36.

Ang 1844 mao ang katapusan sa “kataposang” kapungot:

Ug siya miingon, Tan-awa, akong ipahibalo kanimo kung unsay mahitabo sa katapusang yugto sa kapungot; kay sa gitakda nga panahon moabot ang katapusan. Daniel 8:19.

Ang unang paggamit sa pulong nga “takna,” diha sa Daniel kapitulo upat, nagrepresentar sa 1798; nga mao ang katapusan sa “nahauna” sa kapungot sa Dios nga “pito ka mga panahon” batok sa amihanang gingharian sa Israel; ang pag-abot sa mensahe sa unang manulonda sa panahon sa katapusan; ug ang katapusan sa “pito ka mga panahon” ni Nabucodonosor sa “katapusan sa mga adlaw.”

Ang ikaduhang paggamit sa pulong nga “takna,” diha sa Daniel kapitulo upat, nagrepresentar sa 1844; nga mao ang katapusan sa “ulahi” nga kasuko sa “pito ka panahon,” batok sa habagatang gingharian sa Juda. Kini usab mao ang pag-abot sa hukom nga masinati, ug sa personal nga paghukom kang Nabucodonosor.

Ang kapitulo uno nag-ila sa kasaysayan sa tulo-ka-ang-ang nga proseso sa pagsulay, ug nagtimaan sa paghatag ug gahum sa mensahe sa unang manulonda niadtong Agosto 11, 1840. Ang kapitulo upat nagrepresentar sa pag-abot sa mensahe sa unang manulonda sa panahon sa katapusan niadtong 1798, ug angay nga ipatong ibabaw sa kapitulo uno. Ang kapitulo upat naghatag ug pagpasiugda sa mensahe sa unang manulonda ug sa pasidaan niini mahitungod sa nagkaduol nga paghukom, ug nagtimaan sa Oktubre 22, 1844, ug sa pag-abot sa mensahe sa ikatulong manulonda.

Dungan sila nagrepresentar sa sinugdanan dili lamang sa Adventismo, kondili usab sa Estados Unidos. Ang mga kapitulo uno hangtod tres naghigot usab sa kasaysayan sa katapusan sa Adventismo, ug sa katapusan sa Estados Unidos. Ang kapitulo singko, ug ang pamatuod ni Belshazzar, nahiuyon usab niadtong unang tulo ka mga kapitulo.

Ang unang kapitulo, nga nahiuyon sa ika-upat nga kapitulo, nagrepresentar sa kalihukan sa unang manulonda, ug sa kasaysayan sa dihang ang basahon ni Daniel giablihan sa panahon sa katapusan niadtong 1798. Ang mensahe nga sa maong panahon giablihan gisimbolohan pinaagi sa panan-awon sa Suba sa Ulai, nga nagrepresentar sa pagdugang sa kahibalo nga anaa sulod sa ikapito, ikawalo, ug ikasiyam nga mga kapitulo sa Daniel.

Sa ikatulong tuig sa paghari ni Haring Belshazzar may usa ka panan-awon nga mitungha kanako, ngani kanako nga si Daniel, tapos niadtong mitungha kanako sa nahauna. Ug nakita ko diha sa usa ka panan-awon; ug nahitabo, sa dihang nakita ko, nga didto ako sa Shushan sa palasyo, nga anaa sa lalawigan sa Elam; ug nakita ko diha sa usa ka panan-awon, ug ako didto sa daplin sa suba sa Ulai. Daniel 8:1, 2.

Ang mga kapitulo uno hangtod tres, nga nahiuyon sa kapitulo singko, nagrepresentar sa lihok sa ikatulong manulonda, ug sa kasaysayan sa dihang ang basahon ni Daniel giablihan kaniadtong 1989. Ang mensahe nga giablihan niadtong gisimbolohan pinaagi sa panan-awon sa Suba sa Hiddekel, nga nagrepresentar sa pagdugang sa kahibalo nga anaa sulod sa mga kapitulo diyes, onse, ug dose.

Ug sa ikakawhaan ug ikaupat ka adlaw sa unang bulan, samtang didto ako sa daplin sa dakong suba, nga mao ang Hiddekel. Daniel 10:4.

Padayonon nato ang atong paghisgot sa linya ni Nebukadnezar ug ni Belshazar sa sunod nga artikulo.

“Aduna gayod og panginahanglan sa labi pa ka suod nga pagtuon sa Pulong sa Dios. Ilabina ang Daniel ug ang Pinadayag angay tagdon sa paagi nga wala pa sukad kaniadto sa kasaysayan sa atong buluhaton. Mahimo nga adunay gamay ra kita nga isulti sa pipila ka mga linya mahitungod sa gahum sa Roma ug sa kapapahan, apan angay natong ipaatubang ang pagtagad ngadto sa gisulat sa mga propeta ug sa mga apostoles ilalom sa inspirasyon sa Espiritu sa Dios. Ang Espiritu Santo maoy naghulma sa mga butang sa ingon niana, sa paghatag sa tagna ug sa mga hitabo nga gihulagway, aron itudlo nga ang tawhanong galamiton kinahanglan ipahilayo sa pagtan-aw, tinago diha kang Cristo, ug nga ang Ginoong Dios sa langit ug ang Iyang balaod kinahanglan pagabayawon.

“Basaha ang basahon ni Daniel. Tawga pag-usab sa hunahuna, sa matag punto, ang kasaysayan sa mga gingharian nga girepresentar didto. Tan-awa ang mga estadista, ang mga konseho, ang mga gamhanang kasundalohan, ug tan-awa kon giunsa sa Dios ang pagpaubos sa garbo sa mga tawo, ug ang pagpahigda sa himaya sa tawo ngadto sa abog. Ang Dios lamang maoy girepresentar nga daku. Sa panan-awon sa manalagna makita Siya nga nagapukan sa usa ka gamhanang magmamando ug nagapatindog sa usa pa. Siya gipadayag ingon nga Monarka sa uniberso, nga magapatindog na sa Iyang gingharian nga walay katapusan—ang Tigulang sa mga adlaw, ang buhi nga Dios, ang Tinubdan sa tanang kaalam, ang Magmamando sa karon, ang Magpapadayag sa umalabot. Basaha ug sabta kon unsa pagkakabusik, pagkahuyang, pagkadali malabay, pagkasayopon, ug pagkasad-anon ang tawo sa dihang gipatugbaw niya ang iyang kalag ngadto sa kakawangan.”

“Ang Balaang Espiritu pinaagi kang Isaias nagatudlo kanato ngadto sa Dios, ang buhi nga Dios, ingon nga pangunang tumong sa atong pagtagad—ngadto sa Dios sumala sa Iyang pagpadayag diha kang Cristo. ‘Kay alang kanato natawo ang usa ka bata, alang kanato gihatag ang usa ka anak nga lalake: ug ang kagamhanan anha sa Iyang abaga: ug ang Iyang ngalan pagatawgon nga Kahibulongan, Magtatambag, ang Gamhanang Dios, ang Walay Katapusang Amahan, ang Prinsipe sa Pakigdait’ [Isaias 9:6].”

“Ang kahayag nga nadawat ni Daniel nga diretso gikan sa Dios gihatag ilabina alang niining kaulahiang mga adlaw. Ang mga panan-awon nga iyang nakita sa daplin sa Ulai ug sa Hiddekel, ang dagkong mga suba sa Shinar, karon anaa na sa proseso sa katumanan, ug ang tanang mga hitabo nga gitagna mahitabo na sa dili madugay.

“Hunahunaa ang kahimtang sa nasod nga Judio sa dihang gihatag ang mga tagna ni Daniel. Ang mga Israelita atua sa pagkabinihag, ang ilang templo naguba na, ug ang ilang pag-alagad sa templo nahunong. Ang ilang relihiyon nasentro sa mga seremonya sa sistemang halad. Ilang gihimong labing mahinungdanon ang mga panggawas nga porma, samtang nawala kanila ang espiritu sa tinuod nga pagsimba. Ang ilang mga pag-alagad nahugawan sa mga tradisyon ug mga binuhatan sa paganismo, ug sa pagtuman sa mga tulomanon sa paghalad wala sila motan-aw lapas sa anino ngadto sa katinuoran. Wala nila mailhi si Cristo, ang matuod nga halad alang sa mga sala sa mga tawo. Ang Ginoo milihok aron dad-on ang katawohan ngadto sa pagkabinihag, ug aron pahunongon ang mga pag-alagad sa templo, aron ang mga panggawas nga seremonya dili mahimong kinatibuk-an sa ilang relihiyon. Ang ilang mga prinsipyo ug mga binuhatan kinahanglan hinloan gikan sa paganismo. Ang ritwal nga pag-alagad mihunong aron ang pag-alagad sa kasingkasing mapasig-uli. Ang panggawas nga himaya gikuha aron ang espirituwal mapadayag.” Manuscript Releases, volume 16, 333, 334.